

lærerne det samme. Det hedder i Instruksen for Købstadlærere, at enhver Skolelærer, altsaa her Lærerne i Købstæderne, „skal føre nogle af sine Skolebørn, som bedst kan synge, med sig i Kirken, hvilke der der anvises Plads efter Advis 26 §, paa det at de tidligen kunne vænnes til ordentlig Sang og til Opmærksomhed under Gudstienesten, til hvilken Ende Skolelæreren Dagen tilforn bør gennemgaa Sangen med Børnene.“

Dette, at Læreren skal møde hver Søndag i Kirken og medtage Børnene, og da navnlig dem af Børnene, der bedst kunne holde Tonen, er altsaa en Bestemmelse, der gjaldt ikke blot Lærerne paa Landet, men ogsaa Lærerne i Købstæderne; men for begges Vedkommende gælder, at denne Bestemmelse forlængst maa betragtes som bortfalden ved Ikke-Brug, og ingen Præst vilde kunne finde paa, i ethvert Tilfælde ikke med nogen Udsigt til at gennemføre det, at kræve af en Lærer, at han skulde følge denne Bestemmelse.

Lange: Jeg vil blot sige til den højtærede Kultusminister, at hvis jeg havde staaet her og holdt mig fuldt ud til det Andragende, som Købstadforeningens Repræsentantskab indsendte, og hvori man krævede at komme ned med Lønningerne af Lærerne til 1,000 Kr. og af Lærerne til 800 Kr., samt at Overlærerne skulde lønnes fuldstændigt af Staten, kunde jeg forstaa, at den højtærede Minister havde sagt, at mine Krav vare urimelige. Men jeg har kun i Kraft af de trykkede Forhold, som finde Sted i Købstadkommunerne, krævet, at vi skulde blive staaende ved status quo, idet jeg kun vilde gaa med til at betale Lærerne en Begyndelsesløn, der var 100 Kr. højere. Det gør jeg, fordi jeg finder, at denne Løn ikke er for stor i Forhold til, hvad andre af Statens Funktionærer have. Med denne Motivering har jeg udtalt mig, og den nævnte Henvendelse fra Købstadforeningens Repræsentantskab er tiltraadt ikke alene af mine Meningsfæller i politisk Henseende og af Socialdemokraterne, men ogsaa af den højtærede Ministers egne Meningsfæller. Det er altsaa tydeligt og klart, at det føles saaledes overalt i Byerne, og jeg har heller ikke set, at der fra et eneste Byraad er rettet Anker mod deres Repræsentanter for den Stilling, disse have indtaget overfor dette Andragende til Regering og Rigsdag.

Stauning: Af Hensyn til Tiden skal jeg undlade at besvare en Del af det, som

er sagt, og kun gøre nogle faa Bemærkninger. Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) benægtede, at der i den Bestemmelse i Friskoleparagraffen, som er sat ind om Forsømmelsesprotokollen, ligger nogen Indrømmelse fra Friskolefolkens Side. Jeg glæder mig over at have erfaret det; thi hidtil er jeg gaaet ud fra, at det var en Indrømmelse eller en Forbedring af de hidtidige Forhold. Naar dette ikke er Tilfældet, efter hvad det ærede Medlem, som kender til det, siger, glæder det mig, at vi Socialdemokrater ikke have ladet os fange af den efter vor Mening deri liggende Indrømmelse.

Det ærede Medlem talte saa om Socialdemokraternes ringe Frisind og sagde, at vi nok krævede Selvstyre til Kommunerne, Stat, Amt o. s. v., men naar det drejede sig om Skolen, hørte Frisindet op. Jeg skal dertil sige, at det er da godt, vort Frisind først hører op paa det Punkt. For allerede naar det ærede Medlem kommer ned til Husmænd og Arbejdere, hører det op for hans Vedkommende; saa er han ikke længere frisindet. Vi andre nøjes dog med at ville have Børnene til at gaa i Skole alle sammen, og kun paa det Omraade ville vi øve Tvang. (Berntsen: Kom med et Bevis). Ja, den kommunale Valgret. (Berntsen: Den stemte jeg jo for). Hvad angaar den Tvang, som vi ønske at øve, skal jeg blot sige, at vi ville, at alle Børn skulde have Adgang til en saa god Undervisning som mulig, uden Hensyn til, om de ere fødte i fattige eller velstillede Hjem. Vi ønske ikke den Frihed, man giver f. Eks. i en Mængde Egne af Rusland, hvor man ingen Skoleundervisning har og som Følge deraf intet lærer. Den Slags Frihed paa Skolevæsenets Omraade er ikke af det gode. Saa foretrække vi den Tvang, der ligger i at kræve, at der skal bibringes alle Børn Kundskaber i deres Barndom.

Den ærede Ordfører sagde, at det Mulktssystem, vi i Øjeblikket havde i Folkeskolen, var en Plet paa Folkeskolen. Det ærede Medlem kan imidlertid neppe vise os andre gode Veje, ad hvilke man kan forhindre, at Børnene misbruges og ikke faa Lov at gaa i Skole. Hvis det er muligt for det ærede Medlem at anvise gode Udveje i Stedet for Mulktsystemet, have vi sikkert ikke noget imod at gaa til en Forandring. Det ærede Medlem antydede, at man en Tid skulde bortvise Børnene fra Skolen, hvis de havde gjort sig skyldige i Forsømmelser. Dette forekommer mig kun at være en ny Fordel for de Arbejds-